

לאור נלך: זוכרים את דוד בירמן ז"ל

ההתאגדות הישראלית לברינג' מרכינה ראש עם פטירתו של דוד בירמן, מעמודי התווך של הברינג' הישראלי, שימש כמו"ל ביטאון הברינג' במשך כשני עשורים, משחקני הברינג' הגדולים בתולדות הענף ומייסד הפסטיבל הבינלאומי באילת. שותפיו לדרך ולשולחן מעניקים לו כבוד אחרון בכתבה מיוחדת לזכרו

אירופה והעולם. "דוד ואני התחלנו לשחק ביחד לראשונה ב-1972. זה היה במסגרת אליפות אירופה לצעירים בהולנד, שם הגענו עד למקום ה-2. עם השנים צברנו אינספור שעות ברינג' משותפות כזוג מוביל בנבחרת הפתוחה. אי אפשר היה להתעלם מהיכולות המדהימות של דוד, שחקן ברינג' לעילא ולעילא וגם אישיות מיוחדת עם המון אמביציה להצלחה, מבחינה אישית וקבוצתית. הקירבה במסגרת הברינג' הובילה אותנו להפוך לחברים טובים מאוד, הרבה בילויים משותפים עם המשפחות וכבוד גדול ששרר בינינו. אני אקח ממנו את הדרייב הבלתי מתפשר שלו להישגיות היכולת לחזור גם ממצבים קשים ולעולם לא לוותר. הוא היה מאוד קפדן ודרש הכי הרבה מעצמו, ורק לאחר מכן מהפרטנר ומתקבוצה שלצידו. יהי זכרו ברוך".

מאמן בחסד עליון

בירמן יזכר לנצח גם כאחד מגדולי המאמנים שצמחו כאן. לאורך עשרות שנות אימון הוא טיפח דורות של שחקני ברינג' מצטיינים אשר תחת הדרכתו הגיעו להישגים מרשימים, לרבות במסגרת נבחרות ישראל השונות מטעם ההתאגדות הישראלית לברינג'.

אחד מחניכיו שהפך גם לפרטנר של בירמן הוא עו"ד דוד פורר, ששופע מילים טובות על חברו המנוח. "דוד ואני הכרנו בהיותו המאמן שלי בנבחרת הצעירים של תחילת שנות ה-90", הוא מספר. "היינו חברים בלב ובנפש במשך 30 שנה. על אף פער הגילאים בינינו של 20 שנים, ראיתי בו חבר ומודל לחיקוי. התמלאתי הערצה לנוכח המוטיבציה שהוא ידע לעורר בקרב אנשים, כמו גם היותו איש חכם וכריזמטי עם ביטחון עצמי יוצא דופן".

פורר שיתף פעולה עם בירמן במדי הנבחרת הפתוחה בעשור הקודם, עת שיחקו יחד באליפויות אירופה (פולין)

"איפה ישנם עוד אנשים כמו האיש ההוא", שר שלמה ארצי במילים שהפכו למטבע לשון השגור בפייהם של רבים. בהקבלה לברינג' הישראלי, פטירתו של דוד בירמן ז"ל, מאושיות הברינג' הגדולות בתולדות הענף ומי שימש כמו"ל ביטאון הברינג' במשך כשני עשורים, היוותה פרידה מאגדת ברינג' מהלכת אשר הצליח במהלך חייו השוקקים לסחוף אחריו רבים, הן כשחקן מחונן בעל אינספור תארים בארץ ובעולם, הן כמארגן אירועים למופת ומייסד פסטיבל הברינג' הבינלאומי באילת מזה כחצי יובל, ועד להיותו מורה דרך עבור דורות שלמים של שחקנים, אשר ראו בו מורם ורבם במסגרת נבחרות ישראל השונות.

הוא התחנך בבית הספר הריאלי בחיפה ועם בגרותו שירת בצה"ל כקצין (השתחרר בדרגת רס"ן). לאחר שפשט את המדים המשיך ללימודי הנדסה בטכניון וסיים תואר שני בחקר ביצועים. דוד החל לראשונה לשחק ברינג' בתקופת הלימודים די במקרה כשמצא ספר ברינג' בספרייה של אחד מחבריו של הוריו. כפי שציין לא מעט בעבר, התאהב במשחק מהרגע הראשון ובמרוצת השנים הקדיש לו חלק ניכר מחייו.

ההתלהבות מברינג' הובילה את דוד, לימים, להפוך לאחד מהשחקנים הגדולים בישראל מאז ומעולם, כשהוא מוליך את הנבחרת הלאומית להישגים כבירים בזירה הבינלאומית. בין הישגיו הבולטים במהלך השנים: מקום 2 - אליפות אירופה לקבוצות (איטליה, 1985), מקום 3 - אליפות עולם לקבוצות (ברזיל, 1985), אלוף אירופה לזוגות בצוותא עם אמיר לוי (צרפת, 2003) יחד עם עוד מאות תארים נוספים ברמה הארצית. בנוסף, הוביל דוד את טבלת דירוג נקודות אומן הישראלית במשך עשרות שנים.

אחד מהפרטנרים הראשונים שזכו לשתף פעולה עם בירמן היה שלום (סלק) זליגמן, שגם היה חבר בנבחרת המיתולוגית של 1985 שעמדה פעמיים על הפודיום במסגרת אליפויות

דוד בירמן ואמיר לוי על הפודיום - טקס הענקת המדליות - במנטון - צרפת 2003

לבוגרים דוד הציע לי לשחק יחד. זה כמו כוס קסם לי מאוד, והאמת שבהתחלה חשבתי שהוא צוחק. דוד לא היה שותף קל, והוא גם העיד זאת על עצמו. אבל אני הבנתי שזה נובע ממקום של אהבה ואכפתיות. תמיד הייתי אומר שצריך לדאוג ברגע שדוד מפסיק להעיר לך, כי זה אומר שהוא התייאש. שיחקנו יחד שנים במסגרת הקבוצה שלו בליגה הלאומית, ושם נוצרה בינינו כימיה נהדרת שהלכה והשתפרה."

כאמור, הישג השיא של השניים הגיע ב-2003 במסגרת אליפות אירופה לזוגות אותה סיימו בראש הפודיום: "האמת היא, שהגעתי לאליפות הזו בהתחלה בתקווה שלא לעשות בושות. העפלנו לשלב הגמר שכלל 52 זוגות ועבורי זה היה הישג מדהים. הייתי כל כך מאושר, אבל דוד דאג להשאיר אותי עם רגליים על הקרקע. שלב הגמר נמשך 3 ימים מלאים. אני זוכר שהיום הראשון היה קשה ומתוח מאוד. בסוף היום הייתה לי שיחה עם דוד ואשתו, דניאלה. ניסונו יחד להירגע ולהתכונן להמשך התחרות. השיחה הזו עזרה בצורה מדהימה. בבוקר שלמחרת הכל זרם, שיחקנו נהדר והיה כיף בלתי רגיל. לא אשכח את הבורדים האחרונים והמתח שהייתי שרוי בו. בסוף כשהתפרסמו התוצאות, תחושת הסיפוק הייתה עילאית."

ליון סופד לבירמן וברגעים אלו מרשה לעצמו להתפרק ולהזיל דמעה. "אזכור אותו כמי שהאמין בי לאורך כל הדרך, משהו שלא אשכח לו לעולם. הווינריות שבו, כמו גם היכולת להתרכז בדברים החשובים יזכרו לו לנצח. אני מתגעגע אליו מאוד."

שחקן נוסף שמבקש להתרפק על זיכרונות נעימים מהקריירה המופלאה של בירמן הוא גלעד אלטשולר. "הכרנו בתחילת שנות ה-80. זה היה במסגרת אליפות אירופה לצעירים שנערכה בארץ. הייתי חלק מהסגל ודוד אימן אותנו. דרכו קיבלתי את היסודות המוצקים בברידיג', הוא היה מאמן יסודי וסופר שיטתי שכל נושא היושרה וההתנהגות בשולחן היו חשובים לו מאוד. מעבר לכך, הוא מאוד התחבר לחבר'ה הצעירים, זה ממש הרגיש שהוא חבר שלנו וזה כנראה גם הערך המוסף שגרם לו להישאר כל כך הרבה שנים כמאמן נבחרת הג'וניורס. אין ספק שבזכותו זכו דורות של שחקנים בארץ להתפתח בצורה בלתי רגילה."

ועולם (איטליה). כמו כן זכה פורר לשחק במדי קבוצת בירמן שעשתה שמות בליגה הלאומית, עימה זכה פעמיים בתואר האליפות. "אני חושב שהדבר שייחד את דוד יותר מכל, היה העובדה שהצליח לסחוף אחריו אנשים. זו אולי גם הסיבה שהפכה אותו למאמן ברידיג' כל כך מוצלח, וכזה שבמשך למעלה מ-20 שנה אימן את נבחרות הצעירים שלנו בהצלחה גדולה. כל השחקנים המובילים בארץ גדלו תחתיו, וזה ראוי להתפעלות. ברמה האישית, דוד היה חבר טוב, אדם איתו יכולתי להתייעץ על כל נושא ובכל שעה. הוא מאוד חסר ליי".

פרטנר נוסף שהגיע עם בירמן לאחד ההישגים הגדולים בהיסטוריה של הברידיג' הישראלי הוא אמיר ליון. השניים זכו יחד ב-2003 בתואר אלופי אירופה לזוגות בתחרות שנערכה במנטון, צרפת.

"ההיכרות הראשונית שלנו הייתה כשהייתי בן 17", נזכר ליון בקול נרגש. "נתקלתי בדוד לראשונה כשישימש מאמן לנבחרות הצעירות. הייתי שייך אז לסגל המורחב, ולימים זכיתי לשחק תחת הדרכתו. במשך השנים הוא אימן אותי בכל מסגרות הג'וניורס ונתן לי המון. הוא היה מאמן נפלא, כריזמטי בטירוף שלימד אותנו הרבה מעבר לברידיג' נטו, כמו גם איך לשבת בשולחן, לא לוותר... היו לו תמיד אמירות שלימים הדהימו אותי כמה שהיו נכונות. אחת שזכורה לי במיוחד, ואותה גם מכירים דורות של שחקני ג'וניורס, היא 'לא למהר בשני הבורדים הראשונים והאחרונים (כי שם נוטים לאבד המון אימפנים)', טיפ שאני מיישם עד היום בכל תחרות."

כשנדרש ליון לתאר את איכותיו הברידיג'יסטיות של בירמן הוא משיב: "דוד הקנה יסודות איתנים לדורות של שחקנים צעירים. הוא היה אנטי שיטות וקונבנציות מסובכות, אלא דגל בדברים הפשוטים לכאורה, כמו לשים לב לקלפים של השותף, לספור חלוקות, לזהות מצבים ועוד. כל אלו דברים שנשארו טבועים בי עד היום כשחקן. לאורך השנים היו לי הרבה מורים בברידיג', אבל דוד ללא ספק היה הטוב מכולם. הפשטות, הבהירות והתכל'ס שלו הם הדברים שהפכו אותו למאמן ענק."

ליון מוסיף להעלות נשכחות מדרכם המשותפת שלו יחד עם בירמן כשחקנים מן המניין בתחילת שנות ה-2000. "כשעליתי

פסטיבל הברידיג' הבינלאומי שייסד באילת היה גם הבייבי שלו לאורך השנים, והיווה את החותמת לעצם היותו מארגן על בכל רמ"ח איבריו. בכל שנה הוא היה מנהל את העניינים בצורה מדהימה, רואה כל דבר ומטפל בתקלה הכי קטנה כאילו הייתה הדחופה ביותר. כישורי האירגון שלו התגלו פעם אחר פעם לצד הדומיננטיות שלו שהייתה מלווה בחן ויחסי אנוש נהדרים. ללא ספק מדובר באחד מהאנשים שהטביעו יותר מכל את חותמם על הברידיג' הישראלי ועל הדורות הבאים."

מנהל השיווק של פסטיבל הברידיג' באילת, **יוסי פרנק**, מוסיף: "אם היו שואלים אותי מה המילה הראשונה שעולה לי בראש כשאומרים דוד בירמן הייתי אומר - פרפקציוניזם.

לא אשכח איך לפני שנים רבות כשמי שהיום הוא מנכ"ל ישרוטל היה מנהל המלון, דוד הצטרף אליו לסיור ברויאל ביץ' יום לפני פתיחת הפסטיבל. הם עמדו בעמדת הקבלה והוא הסתכל על ציור פרי מכחולו של אמן אילתי של מפרץ אילת והברידיג'. הציור היה נראה לו קצת דהוי, אז הוא אמר למנכ"ל - תקרא לצייר שיתקן אותו. המנכ"ל צחק במשך מספר שניות עד שהבין שהוא לא צחק. זה היה דוד. זו מהות הפרפקציוניזם.

אני זכיתי לראות את זה בעבודה המשותפת. דורות רבים של שחקני ברידיג' צעירים חוו את זה על בשרם, ואם ישראל על המפה בכדורסל בזכות טל ברודי, הרי שישראל על המפה העולמית כמעצמת ברידיג' בזכות דוד בירמן."

אלטשולר מתייחס לשיתוף הפעולה עם בירמן בתחרויות: "במשך השנים שיחקנו כפרטנרים והגענו להישגים נאים. כל מי שהכיר את דוד במהלך המשחק, אולי חשב שמדובר בטיפוס עצבני שמאבד את העשתונות, אבל האמת היא שההפך היה הנכון. מי שהכיר אותו באמת יודע שהוא היה אדם רך מבפנים, הישגי אמנם ואחד שלא מתפשר, אבל מצד שני אדם אחר לחלוטין כאשר מקלפים ממנו את הקליפה. אני אקח ממנו את הרוח הספורטיבית, היותו לוחם בשולחן הברידיג' יחד עם העובדה שלעולם לא ויתר עד הקלף האחרון."

קול הים האדום

נקודות ציון בולטות נוספות אליהן אי אפשר שלא להתייחס לאורך חייו של בירמן, נעוצות בפסטיבל הברידיג' בתל-אביב אותו ניהל ביד רמה במשך עשרות שונים, ובדגש על פסטיבל הברידיג' הבינלאומי באילת אותו ייסד וניהל במשך 25 שנים - אירוע הברידיג' הגדול ביותר בישראל שזכה להצלחה מסחררת עם שחקני ברידיג' מהטובים בעולם אשר פקדו אותו מדי שנה (בשיא השתתפו בפסטיבל כ-500 זוגות בתחרות הפתוחה).

מנהל התחרויות הראשי של הפסטיבל ואחד שליווה את דוד מדי שנה והיה לחלק בלתי נפרד מכל הרגעים הבלתי נשכחים במסגרתו הוא **אילן שזיפי**, שמתאר את עבודתו מעוררת ההערצה של חברו. "עבדתי עם דוד במשך הרבה שנים.

דוד שלי

דניאלה בירמן במניפסט מרגש לזכרו של בעלה המנוח

מנטור. מצד אחד להחדיר בהם את האמביציה והידע ומצד שני ערכים או כמו שכתוב בכניסה לביה"ס הריאלי - "והצנע לכת".

וגם אותי אימן במסגרת נבחרת הנשים שנים ארוכות. אני הייתי שואלת ומיד מתחילה להסביר, הוא בתגובה היה אומר "את רוצה ללמוד או ללמד...?", "ללמד" הייתי עונה. בשנים האחרונות שיחקנו הרבה יחד, ואיזו חוויה זו הייתה.

בעבודה, בחיים, בברידיג', בפסטיבל אילת - תמיד היה בשליטה, בעל כוחות על, חרוץ, נמצא בכל מקום. שיחק, בדק, ארגן, ייעץ והכל במקביל. התעייפתי רק מלהסתכל.

ובמקום הראשון מעל לכל הייתה האהבה למשפחה. אני אסירת תודה על ההרפתקה המופלאה שעברנו, על הזכרונות.

תמיד אהיה גאה להגיד "אני דניאלה, אשתו של דוד בירמן".

"אנחנו, דוד ואני היינו שידוך משמיים. נולדנו באותו רחוב בוורוצלאב, פולין. עלינו באותה אונייה וכמעט באותה שנה לארץ. דוד פנה לכיוון חיפה, ביה"ס הריאלי והטכניון ואני לעולם האומנות שלי בירושלים.

נפגשנו ליד שולחן הברידיג' ומאז לא נפרדנו. חלקנו אהבה גדולה אחד לשני ולמשחק הנפלא הזה.

גבר יפה תואר, ברוך כישרונות עם מוח על.

אחד השחקנים הטובים בעולם. בשולחן בו הוא שיחק, מוקף תמיד בצופים, הייתה "פורצת אש"! ההצגה הכי טובה בעיר. מהיר כמו ברק, הוא מצא את נוסחת הפלא - תעוזה משולבת בזהירות.

מנהיג, אוהב אדם, לוחם ללא חת, אוהב ישראל. צעד בנחישות לפאר את שם ישראל אותה אהב.

מקום מיוחד בלב היה לו לצעירים, לדור ההמשך, לעתיד. היה יושב איתם סופי שבוע שלמים בבית עם ברידיג' ופיצות. להם היה לא רק מאמן, אלא גם יועץ, מורה דרך,